

Optagelsesprøven

Jared vidste, at Jesus Kristus var på hans side.

Noelle Lambert Barrus
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Frankrig.

Jared dribblede bolden hen over banen. Spillerne løb rundt om ham, deres sko hvinede på gulvet.

»Jeg er fri!« råbte Gabriel.

Jared spillede bolden videre til Gabriel og blev ved med at løbe. Så spillede Gabriel bolden tilbage. Jared kastede bolden i nettet.

SWOOSH!

Den røg i!

»Godt gjort, Jared,« sagde hans træner efter kampen. »Som du måske ved, afholdes optagelsesprøven til regionalholdet om to uger.«

Jared smilede. Kun nogle få spillere blev inviteret til at prøve at komme med på det hold.

»Prøven bliver afholdt om søndagen,« sagde træneren. Tror du, at du kan være med til den?»

Jareds begejstring var væk så hurtigt, som den kom.

»Om søndagen?» Spurgte Jared.

»Ja. Er det et problem?»

Jared tænkte over det. Det var hans mulighed for at spille på et rigtig godt hold! Men det var om søndagen, hvor han gik i kirke og fokuserede på Frelseren.

»Søndag er en særlig dag for mig,« sagde Jared. »Men jeg vil tale med mine forældre om det.«

Den aften satte Jared sig på sin seng sammen med sine forældre. Han kastede sin basketball op i luften, mens han tænkte. »Jeg vil virkelig gerne prøve at komme på holdet,« sagde han til mor og far. »Men jeg har ikke lyst til at gøre det på en søndag. Jeg ved, at Gud er vigtigere end basketball.«

»Hvad kan vi gøre for at hjælpe dig?« spurgte mor.

Jared vendte bolden i sine hænder. »Kan vi bede en bøn sammen?»

Han lagde sin basketball væk og knælede ned sammen med mor og far. »Kære himmelske Fader,« sagde han, »jeg har

virkelig lyst til at prøve at komme på dette basketballhold. Men prøven bliver afholdt en søndag! Jeg ved, at søndag er den dag, jeg giver dig. Hvad kan jeg gøre?»

Efter bønnen følte Jared sig trøstet.

»Hvordan har du det?» spurgte mor.

»Jeg deltager ikke, hvis prøven er om søndagen,« sagde han.

»Men jeg har en følelse af, at det hele ordner sig.«

To dage senere fik Jareds mor en e-mail. Der stod, at prøven ville blive afholdt om lørdagen nu i stedet for!

Jared kunne tage med til optagelsesprøven og holde sabbatsdagen hellig! Han vidste, at vor himmelske Fader havde hørt hans bøn.

I de næste to uger øvede Jared sig så meget på at spille basketball, som han kunne. Da den store dag kom, gjorde Jared sit bedste. Han løb hurtigt mellem runderne og klarede de fleste af sine skud og heppede på sine holdkammerater.

»Følgende spillere vil fortsætte med optagelsesprøven til holdet,« sagde træneren efter den første runde. »Lyt efter, om jeres navn bliver nævnt.«

Jareds hjerte bankede højt. Træneren sagde et navn. Så endnu et. Og endnu et. Jared mærkede sit håb om at blive optaget på holdet falme lige så stille.

Snart blev træneren færdig med listen. Han havde ikke råbt Jareds navn op. Jared ville ikke gå videre til optagelsesprøvens næste runde.

Jared sad på bænken uden for hallen og stirrede på sine sko. Han havde arbejdet så hårdt. Men det føltes som om, at alt hans arbejde havde været forgæves.

Da mor hentede ham, rystede Jared på hovedet. »Jeg kom ikke med på holdet.«

Mor omfavnede Jared i et stort knus. »Jeg er ked af, at det ikke gik, som vi havde håbet,« sagde hun.

Jared tog en dyb indånding. Så kom der en trøstende tanke til ham.

»Tingene kommer ikke altid til at gå, som vi gerne vil have det gør,« sagde han. »Men Jesus Kristus ved lige præcis, hvordan jeg har det. Han er på min side.«

Mor smilede. »Du har ret! Han ved præcis, hvordan du har det.«

Jared smilede tilbage. Han var stadig ked af det, men han havde det bedre med at vide, at Frelseren forstod, hvordan han havde det. Jared vidste, at Jesus altid ville elske og støtte ham. ●

